

РАЗДѢЛЪ ШЕСТЫЙ.**ЗА БЛАГОЧИНІЕ-ТО ВЪ КОЛОНИИ-ТЪ.****ГЛАВА ПЪРВА.**

За благочиніе-то църковно, и за длѣжности-тъ на духовны-тъ.

232. Кога стане нужда да ся назначи за колонисты-тъ священникъ, составлява ся въ консисторіѣ-тъ пригласителна грамота за да повикать священника; тая грамота ся испраща на колонистско-то началство, за да обясни то на селене-тъ, като ся соберѣтъ на мірскый сходъ, и да ги попыта, согласны ли сѣ да пріимать еди кого за священникъ въ село-то; и кога всички-тъ, или поголѣма-та часть отъ селене-тъ ся согласѣтъ на прѣдложеніе-то, тогава тая грамота ся возвраща отъ мѣстно-то началство въ консисторіѣ-тъ, за да ся приведе въ исполненіе; а кога на мірскыя исходъ селене-тъ не изявѣтъ доброволно согласіе на прѣдложены-тъ имъ условія, то въ никакъвъ случай да не ся турять въ дѣйствіе такыя грамоты.

233. Духовны-тъ както и Старшины-тъ и выборны-тъ сѣ длѣжны да вразумяватъ селене-тъ, кога ся соберѣтъ на мірскый сходъ, за благочиніе-то църковно: какъ е длѣженъ всякый отъ нихъ въ недѣлны-тъ и праздничны дни, които ся назначавать отъ священницы-тъ, да доходи въ църквѣ, да ся моли съ голѣмо благоговѣніе, да слуша съ вниманіе слово Божіе, и по удостоеніе да ся причащава отъ Свѣтѣ Тайны.